

اصلاح طلبان و چالش‌های پیشرو - قسمت هفتم

علی شکوهی

- رد صلاحیت گسترده نامزدهای اصلی اصلاح طلب که شانس رای‌آوری دارند.
- کارشکنی برخی از نهادها و مراکز قدرت برای جلوگیری از تحقق وعده‌های اصلاح طلبان بعد از پیروزی آنان در انتخابات از جمله کاهش تنش در روابط خارجی

- جلوگیری نهادهای حاکمیتی از ورود اصلاح طلبان به برخی حوزه‌ها که وعده پیگیری آن را به مردم داده بودند از جمله موضوع حصر - ناکارآمدی عملی اصلاح طلبان به دلیل نداشتن قدرت کافی و تصمیم‌گیر نبودن آنان در بسیاری از حوزه‌های سیاسی و اجتماعی
- کنار کشیدن بخش بزرگی از مردم از حضور در انتخابات و نیز از دست رفتن بخشی از پایگاه اجتماعی اصلاح طلبان در میان مردم به دلیل ضعف مدیریتی، سوء تدبیر و فساد بخش‌های از نیروهای اصلاح طلب در واقع اصلاح طلبان در چند انتخابات اخیر نه خودشان نامزدهای قابل اعتنایی داشتند و نه توانستند از نامزدهای نیابتی نزدیک به خودشان در انتخابات دفاع کنند و نه مردم حاضر شدند حضور در انتخابات به هر قیمت و هر شرایط را بپذیرند و با دعوت بزرگان اصلاحات، به صحنه بیایند؛ وضعیتی که در گذشته خلاف آن را شاهد بودیم و هر نامزدی اگر در فهرست اصلاح طلبان قرار می‌گرفت، شانس رای آوردن داشت.

با این حساب انتخابات و صندوق رای دیگر نمی‌تواند یک گزینه جدی و قابل اعتنا برای اصلاح طلبان باشد. در گذشته حاکمیت به شکلی به حضور اصلاح طلبان در انتخابات وابسته بود زیرا استراتژی اصلی حکومت مشارکت حداکثری مردم در انتخابات بود و طبعاً حضور اصلاح طلبان منجر به افزایش مشارکت میشد ...

اما در وضعیت جدید، حاکمیت به شکلی از استراتژی مشارکت حداکثری عدول کرده و به انتخابات با نتیجه مطمئن و حتمی روی آورده است. با این حساب حتی اگر میزان مشارکت پایین هم باشد تاثیری بر تصمیم نهادهای حاکمیتی برای رقابتی کردن انتخابات ندارد و هیچ تلاشی برای حضور اصلاح طلبان در انتخابات صورت نخواهد گرفت. ادامه دارد

□□□□□□ 1400 □□□□ 5 □□□□□□ □□□□□□:□□□□